

[Bente Jüncker]

Det tjener ikke kvindernes sag, hr. undervisningsminister, at niveauet sænkes på den facon.

Og så må jeg med adresse til arbejdsministeren sige, at nu kommer der en mand på talerstolen.

Bollmann (CD):

Jeg tror, formanden er enig med mig i, at der ikke kræves nogen demonstration af nogen som helst art ved denne lejlighed og på dette sted, men når man ser på rækken af ordførere i dag, er det i hvert fald klart, at det ikke er på dette område, der er problemer med ligestilling for kvinderne, snarere tværtimod; jeg tror, jeg først er den anden mandlige ordfører, der har været på talerstolen.

Jeg vil gerne på CDs vegne sige nogle ting omkring arbejdsmarkedsspørgsmålene, og jeg vil også gerne takke ministrene for de bemærkninger, der er fremkommet. Vi synes, der er givet mange gode og klare oplysninger, og i hvert fald synes jeg ikke, man kan beskyldte regeringen for at have siddet med hænderne i skødet i dette spørgsmål.

Nu er det jo et tema, vi har debatteret adskillige gange inden for den sidste tid både i forbindelse med ligestillingsdebatten og i forbindelse med debatten om en offensiv arbejdsmarkedspolitik, så der er vel ingen, der havde regnet med, eller ingen, der kan forlange, at man på så kort tid kan forvente, at der sker nogen større ændring i udviklingen. Alligevel synes jeg, det er rimeligt, at vi ser på, hvordan udviklingen i beskæftigelsen for kvinder egentlig har været, og derfor synes jeg også, det er udmærket, vi får debatten her i dag.

Det er vigtigt, og det er positivt, at kvindearbejdsløsheden er faldet gennem de senere år. Det fremgår klart af de tal, som vi har fået fremlagt, og i den allerseneste tid har det endda vist sig, at faldet er fortsat ind i 1987 selv på de områder, som man siger er typiske kvindefag. Det er sket, på trods af at ledigheden for mænd jo desværre har vist et mindre positivt forløb her på det allersidste.

Vi mener i CD, at regeringens generelle økonomiske politik bør have hovedæren for den udvikling, der er sket, og det synes jeg egentlig har haft lidt for lidt plads i debatten her i dag, for hvis den udvikling gennem de

senere år ikke var sket, havde vi ikke oplevet den udvikling.

Vi mener også, at de særlige initiativer som f.eks. uddannelses- og iværksætterydelsen og lov om beskæftigelsestilbud for unge har været medvirkende til, at problemerne er blevet mindre.

Men når kvindearbejdsløsheden fortsat er for stor, skyldes det, som andre har været inde på, bl.a. at arbejdsmarkedet har været delt op og fortsat er delt op i typiske mandefag og typiske kvindefag. Derfor er det også rigtigt, som det fremgår af ministerens bemærkninger, at det dels må dreje sig om en uddannelse af kvinderne, så man opnår en op- og omkvalificering, som passer til de fag, hvor mulighederne findes, dels om at påvirke erhvervs- og uddannelsesvalget i retning af utraditionelle fagområder.

Endelig synes jeg også, at det, der blev sagt om at opfordre virksomhederne til at ændre ansættelses- eller rekrutteringspraksis, er noget, der har betydning, således at kvinder i højere grad end nu tilbydes såkaldte mandejob. Her tror jeg ikke mindst arbejdsformidlingen har en rolle at spille, men jeg tror nu også, organisationerne selv må medvirke positivt hertil.

Også på arbejdsformidlingsområdet mener jeg at regeringen har taget gode initiativer, bl.a. med midler fra den såkaldte flaskehalsbevilling. Der er tale om en lang række aktiviteter, som flere har været inde på, og jeg vil selvfølgelig ikke gentage en opremsning af disse.

Jeg mener, at regeringen i en meget lang periode har ydet en forstærket indsats mod kvindearbejdsløsheden, og derfor har vi selvfølgelig ingen problemer med at stemme for den dagsorden, der er foreslået. Denne forstærkede indsats er, hvad vi vil. Det er, hvad vi har gjort, det er det, vi gør, og det er det, vi gerne vil fortsætte med.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal til beroligelse for hr. Bollmann sige, at der absolut ikke er noget særligt ved den kønsfordeling, vi har i debatten her. Tværtimod, den er ganske, som den plejer: topfolkene i sådanne ting er altid mænd, og det er de også her. Det er en mandlig statsminister, en mandlig arbejdsminister og en